

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA VIRGEN DE AGOSTO

Espanya, 2019

Direcció: Jonás Trueba

Intèrprets: Itsaso Arana, Vito Sanz,
Joe Manjón, Isabelle Stoffel

Gènere: drama

Durada: 125 min

Idiomes: castellà

Data de reestrena: 23/08/2019

Quinze dies d'agost a Madrid

«Madrid sembla una mica poble, encara que és una ciutat gran que ha anat creixent, jo crec que no ha perdut mai del tot aquesta condició que té de poble. La meva sensació és que al mes d'agost es fa més poble que mai, torna a ser el poble que de fet no ha deixat mai de ser.» Jonás Trueba, en una entrevista de Bernat Salvà a El Punt Avui, 16 d'agost de 2019. La darrera pel·lícula de Jonás Trueba, el més jove de la nissaga cinematogràfica dels Trueba, es podria haver dit «Conte d'estiu 2», en un clar homenatge a la pel·lícula d'Éric Rohmer i perquè té molt de l'essència i manera de fer del gran director francès.

De fet, el film de Jonás Trueba és un conte en forma de dietari (un recurs molt habitual en Rohmer) que comença el dia 1 d'agost, quan la protagonista – Eva (Itsaso Arana)– és a casa d'un amic que li està ensenyant el pis del barri de La Latina de Madrid que li deixarà durant uns dies, mentre ell és fora de vacances, i acaba el 15 d'agost, el dia de la Mare de Déu d'agost que a les set ja és fosc.

Durant aquests quinze dies, que seran anotats dia per dia amb les seves nits, viurem i compartirem els moments, els silencis, les converses, les passejades, les trobades, moltes d'elles casuals, ja que a l'agost tothom és fora, i no tan casuals. La solitud i el desig també seran anotats, en una mena de diari en què l'Eva escriu el pas dels dies.

Jonás Trueba no té pressa per explicar aquests quinze dies. L'Eva té temps per anar de copes, fer noves amigues, quedar tancada al carrer i no poder entrar a l'apartament que li han deixat. També per anar al cinema i veure espectacles al carrer i parlar, parlar sense presses amb amigues i amics i nous amics. L'agost és un temps aturat, on fa sol i molta calor, en què tens set i ganes d'estar a l'ombra, en una terrassa, prenent una cervesa o una copa de vi blanc. Mirades i observacions. Silencis. Una

tarda als afores, a la riba d'un riu, amb amics i una banyada a l'aigua, neta, clara, que corre i fa camí cap al mar.

Viurem, també, les festes que aquests dies celebren les diferents barriades de Madrid, com per exemple San Cayetano, San Lorenzo (magnífica i tindrà l'escena de la nit de l'11 al 12 d'agost, la de les llàgrimes de Sant Llorenç) i la Festa de La Paloma. Jonás Trueba, en la mateixa entrevista de Bernat Salvà, fa referència al mestre François Truffaut: «En tot cas, m'agrada que les pel·lícules siguin, com deia Truffaut, d'un cineasta i les seves circumstàncies. Jo ara tinc 37 anys i faig pel·lícules de personatges al voltant d'aquesta edat, o almenys fins ara ha estat així, i sobre les circumstàncies que m'envolten.» Estem davant d'un creador, Jonás Trueba, un personatge que ha mamat cinema i que l'estima. Estem davant d'una pel·lícula plena de sentiments, dubtes, sorpreses i alegries. Estem davant de moments viscuts.

Les interpretacions són molt naturals i realistes, no sembla que interpretin. Viuen molt el que ens expliquen. Interessant, continguda i creïble la interpretació d'Itsaso Arana, que també participa en el guió del film.

Una molt interessant pel·lícula per veure la segona quinzena del mes d'agost. Que vagi bé.

Guillem Terribes Roca

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona